



Botanická zahrada Prášily

Občas se nám zachce a navštívíme šumavské kopce, které v době prázdnin připomínají spíše korzo nějakého letoviska. Jen koupele zde nebývají ve vířivých bazéncích s obsluhou v bílých pláštích. Sluneční paprsky si návštěvníky patřičně osmaží a dešť zase opláchně. Vydali jsme se s manželkou a dcerou do místa kdysi skoro zapovězeného, ale mně snad trochu známého. Byla jím šumavská obec Prášily, a to brzo ráno. Místo samo se vylouplo z poničených bolavých míst, budov a osudů do nádherných a překvapivých koutů, z nichž jedním je tamní botanická zahrada.



*Anthidium cf. manicatum*

Samotný nápad mě zaujal a velmi jsem se tam těšil. Vstup je skryt nedaleko místního informačního centra s úvodem nenápadné tabulky hlásající účel tohoto pozemku. Kroky vedou zvědavého člověka podél kamenné zídky s netřesky a nenásilně se vejde po zatačejících se pěšinách mezi místní druhy jehličnatých stromů. Objeví se skalky různě stavěné. A v nich umně vsazené rozličné barevné skalničky a květiny. Ty hostí mnoho druhů hmyzu. Blanokřídlého, dvoukřídlého či broučáka.

Jen za krátkou chvíli návštěvy se mně povedlo zaznamenat čmeláka hájového (*Bombus lucorum*), pačmeláka ladního (*Bombus campestris*), čalounice - Megachile sp., vlnářku obecnou (*Anthidium cf. manicatum*). Na granitovém bloku vyčkával roupec (*Laphria cf. marginata*). Pravým rychlíkem je zde svižník polní (*Cicindela campestris*), který přeletoval mezi jednotlivými pěšinami. Netrpělivý pohyb po zrnitém terénu odhalil kutilku písečnou (*Ammophila cf. subulosa*). Určitě by se dalo zaznamenat daleko více. Ale stoupající slunko nás vybědlo k dalšímu putování do šumavských kopců.

Po několika desítkách metrů jsme cestou u Dolních Ždánidel mohli pozorovat při cestě vzmáhající se rostlinky kruštíku široolistého a jeden exemplář prstnatce Fuchsova. Při pozvednutí zraku se odkryl pohled na rozhlednu na Poledníku. Když jsme došli k místu, kam jsme kdysi doputovali s průvodcem Šumavou panem Peckou, objevila se bílá křídla nad šumavskými bylinami. Jednalo se o bělásku ovocného (*Aporia crataegi*), kdysi motýla hojného. Dnes již doprovázeného známkou téměř ohrožený. Při fotografování té nádhery jsme málem zakopli o krásné exempláře hříba kováře, které dcera nepřehlédla. Motýli nás potom provázeli celou cestu v blízkosti Horních Ždánidel. Snad jen namátkou by se dal poznamenat okáč luční (*Maniola jurtina*), okáč prosíčkový (*Aphantopus hyperantus*), bělásek řepový (*Pieris rapae*), soumračník rezavý (*Ochlodes cf. sylvanus*), soumračník jitrocelový (*Carterocephalus palaemon*), ohniváček černočárny (*Lycaena dispar*), nebo modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus*). Jeden z nich, hnědásek jitrocelový (*Melitaea athalia*) si oblíbil manželku a doprovázel ji cestou, sedě jí vytrvale na ruce. Potěšení z obou stran bylo veliké. Miříkovité rostliny byly hostiteli tesaříka (*Stenocorus meridianus*). Dlouhá cesta, skoro po vrstevnici, byla jednu chvíli doplněna o pozorování několika rostlin kamzičnicku rakouského. Ten se často stává pro motýlí faunu vítaným lákadlem.

Na cestě jsme bohužel museli potkat i přejetou užovku obojkovou (*Natrix natrix*).

Když jsme vystoupali do blízkosti 1. zóny NP Plesná – Ždanidla, s obnovujícím se lesem po zásahu kůrovce, potkali jsme na vysokém pcháči pářící se zlatohlávky zlaté (*Cetonia aurata*).



U Horních Ždánidel

Po několika stech metrech jsme dospěli k jezeru Laka. Dřevěné odpočívadlo umístěné ve stínu nám poskytlo klidné chvíle na načerpání sil na další cestu. I my jsme podlehli kouzlu vodní hladiny tohoto horského oka a dívali se na klid hladiny a průzračnou vodu. V té jsme objevili větší exemplář pstruha potočního (*Salmo trutta fario*).

Množství návštěvníků při našem putování houstlo a byl čas pomýšlet na návrat. Z ranního chladu se stal horký den. Cestou k Železné Rudě, pod Polomem, přibylo zvonků náprstníku a cestou se nám podařilo v příkopu u cesty vyrušit pěkně rostlou zmiji obecnou (*Vipera berus*).

Za blízkosti bylin, stromů a motýlích křídel tak skončila naše cesta z města.

Alžbětín, 4. července 2023

